

още живи хора, отъ които ще могатъ да се събератъ свѣдѣния по основаването и първитѣ врѣмена на развитието и дѣятелността му. Ако свѣдѣнията отъ турско врѣме сж уничтожени отъ пожари и прѣврати, то липсата на подобни слѣдъ освободението не може съ нищо да се оправдае. За сега липсва списъка на почетнитѣ читалищни членове, а сжщо и рѣшенията на бившитѣ настоятелства, отъ които да се види кои и за какви услуги сж прогласени за такива. Съ изключение на нѣколко години, нѣма списъци и на дѣйствителнитѣ членове прѣзъ миналитѣ години, та да може да се знае за всѣка година отдѣлно не само числото имъ, но и подраздѣлението имъ по професии. Не е държано смѣтка кога и какви прѣдстѣвления, вечеринки, сказки, курсове и др. сж биле устройвани отъ читалището. Нѣма ги и нѣкои протоколни книги за рѣшенията на настоятелствата.

За избѣгване на тия нередовности, ний намираме, че всѣко настоятелство ще трѣбва да излага отчета си писмено и тоя отчетъ да съдържа всички подробни свѣдѣния, нацѣло да се вписва въ протоколната книга, па даже, ако е възможно, да се стпечатва и раздава на членоветѣ.

Нашето читалище, основано въ 1859 г., е едно отъ първитѣ бѣлг. нар. читалища въ Бѣлгария и Македония. Появено въ ония мрачни врѣмена на двойно робство, въ началото на нашето национално пробуждане, то е било главния лостъ на народния на прѣдѣкъ. То е имало не само народопросвѣтителна цѣль, но и патриотична: като е култивирало въ гражданна умствени, нравствени и обществени добродѣтели, то едноврѣменно е развивало и самосъзнанието на националното чувство въ бѣлгарина.

И слѣдъ освободението, до сега, читалището, при отсъствие на общинска библиотека, дава от-